

Mickes och Hammarbys sköna kväll. 2-1 mot Djurgården. var

"Jag är för snäll för att bli tränare"

Mikael Andersson i öppenhyärt intervju om framtiden

FOTBOLL. På sensommaren 2002 hade jag förmånen att för den nu avsmnade tidningen Bajenlands räkning göra en serie intervjuer med merparten av spelarna i Hammarbys A-trupp. Först ut var Kennedy Bakircioglu. Kennedys svar på min fråga om det fanns någon spelare i Allsvenskan han skulle vilja kalla underskattad kom blixtnabbt;

- Inte underskattad direkt, men Mikael Andersson får inte alls de rubriker han förtjänar. Han är en otroligt viktig spelare för oss. Kämpar, sliter och ger sig aldrig.

Knappt tre år har gått och Mikael Anderssons situation är aningen förändrad. Möt Mikael i en öppenhyärt intervju om stort och smått såväl på som utanför fotbollsplanen.

Du är inne på din åttonde säsong i Hammarby och har använts på ett antal platser i laget. Var trivs du bäst?

- Det är en svår fråga, men när det går bra och man är i form spelar det ingen roll var man blir placerad. Allra roligast är det nog trots allt att spela centralt på mitten, man kommer med i spelet mest där.

Kantspelare då?

- Nej, det är nog inget för mig. (Skratt!)

Hur har du utvecklats som fotbollsspelare under åren i Hammarby?

- Eftersom laget och Allsvenskan är så mycket bättre nu än då är det svårt att säga exakt hur jag har utvecklats, det är förmodligen så att jag har utvecklats utan att jag har tänkt på det. Dessutom är träningarna både bättre och mer intensiva nu än när jag kom till Hammarby.

Spelare har kommit och gått, hur mycket orkar man engagera sig för varje ny som kommer?

- Man vänjer sig vid den spelaromsättning som är, och jag tycker att de som kommer är duktiga på att smälta in i laget. Däremot saknar jag en del som har lämnat oss.

Är det någon särskild du har i åtanke?

- Trym Bergman, Johan Andersson, Karl-Oskar Fjörtoft och Fredrik Winsnes. De fyra umgicks jag en hel del med även privat.

Du har haft en rad tränare genom åren, vad anser du vara

den viktigaste egenskapen hos en tränare på elitnivå?

- Spelar man i Allsvenskan bör man i princip vara färdig som fotbollsspelare och då är det viktigaste för tränaren att stimulera och motivera hela gruppen.

Under sommaren 2003 blev du helt plötsligt toppforward och öste in mål, säsongen efter fungerade det inte riktigt lika bra. Hur gick dina egna funderingar under det tunga 2004?

- Jag tänkte oerhört mycket och visst var det tungt många gånger. Det största misstaget jag gjorde var att spela de första matcherna på våren eftersom jag fortfarande hade känningar av en sträckning i baksidan av ett lår. Är man småskadad tappar man lätt självförtroendet och på den här nivån är förstås självförtroendet oerhört viktigt.

Samma sommar var du dessutom nära att bli avstängd. Hur ser du, med lite distans till det inträffade, på all den turbulens som uppstod?

- Vilken cirkus det blev. Efter derbyt mot Djurgården fick Kennedy Bakircioglu och jag beskedet om att vi skulle bli avstängda eftersom vi inte skrivit på något nytt kontrakt. Att de var rädda för att Kennedy skulle gå som Bosman kan jag till viss del förstå, men när det gäller mig var inte den risken lika stor. Det löste sig ju som bekant men det var inte kul just då.

Kändes det som en personlig revansch när du strax efteråt började göra mycket mål?

- Nej, det tycker jag inte. För mig handlar

äntligen målskytt igen.

Foto: Hasse Fridén

Forts från sid 13

det alltid om att göra mitt bästa för laget, resten kommer i andra hand.

I de inledande matcherna mot Assyriska, Kalmar och Göteborg var du inte riktigt i närheten av att få starta. Hur långt ifrån upplevde du att du var?

- Det går snabbt i den här branschen. Skador är något som ett lag tyvärr får räkna med under en lång säsong, och det gäller att ta chansen när man väl får starta.

Har Anders Linderöth och du en dialog om din nuvarande situation?

- Inte direkt. Han har alltid dörren om man vill snacka, men jag tycker det är bättre att försöka visa att man inte ska sitta på bänken.

Hur definierar du begreppet modig fotbollsspelare?

- Det är en spelare som lever ut på planen, en som vågar göra sin grej även under en viktig match och som klarar av att på något sätt koppla bort allvaret.

Micke "Hella" Hellström gör sin sista säsong och han lär få en hyllning modell gigantisk, har ni spelare något på gång för "Hellas" avsked?

- För närvarande finns det inga sådana planer, men om det är någon som är värd en stor hyllning är det "Hella". Han betyder mycket för klubben med sin inställning och lojalitet, det är en bra kille rakt igenom.

Ditt kontrakt går också ut i år. Ser du dig själv med en Hammarbytröja även 2006?

- Det är nog inte så troligt eftersom jag inte har blivit erbjuden något nytt kontrakt.

Är tränaryrket något för dig?

- Jag har många idéer både när det gäller träningsupplägg och spelsystem, men jag kanske är för snäll.

Funkar det inte att vara snäll?

- Man kan tycka att det borde det, men jag tror också att man måste vara lite tuff och sätta tydliga gränser.

Vi leker med tanken att du så småningom skulle bli tränare, finns det då något som du skulle vilja ge dina spelare som du upplever har missats under dina aktiva år?

- Förutom nyss nämnda idéer vill jag tro att jag skulle ha en bra och öppen dialog med samtliga i truppen. Som heltidsanställd fot-

bollstränare bör det finnas tid och möjlighet till det.

Du är en av få i A-laget som självmant betalar medlemsavgiften, hur resonerar du angående det?

- För mig är det helt naturligt att betala medlemsavgiften för den klubb jag spelar i.

Vid årsmötet i mars ställde någon frågan om hur du kan få ingå i truppen eftersom ett snabbt spel skulle premieras. Du var på plats och hörde det negativa omdömet om dig själv. Hur kändes det?

- Självklart kändes det att höra dessa kritiska kommentarer. Extra tufft var det att få det från en supporter, det känns ibland som om vi bara är fotbollsspelare i deras ögon och inte människor med känslor och tankar.

Funderar du fortfarande på den kvällen?

- Inte direkt, ingenting blir bättre av att man går omkring och ålär saker som har hänt.

Vad ska göras för att komma till rätta med den spelförstörelse som till och från förekommer?

- Det är verkligen ett svårt problem. Tyvärr följs inte de direktiv som finns att domarna skall vara hårdare, vid till exempel tröjdragningar, och våga ge även det andra gula kortet vid tröjdragning två av samma spelare.

Är fotbollen för taktisk idag, eller finns det fortfarande tillräckligt med utrymme för individualister?

- Nej det tycker jag inte, i de allra flesta lag finns det plats för lirare. Och i de riktigt stora lagen, som Juventus till exempel, där det alltid finns artister följer det taktiska med på köpet.

Vem är klunkung i Hammarby för närvarande?

- Det "klunsas" inte lika mycket längre, och det är svårt att säga vem som är kung just nu. Det är ganska jämnt skägg och ingen som har det psykologiska övertaget.

Är det lättare att säga vem som är sämst?

- Definitivt, men det håller jag för mig själv. (Skratt!)

Fotboll på elitnivå tar tid. Vilken är din starkaste drivkraft för att lägga ner all denna tid?

MICKES 5 STARKASTE MINNEN UNDER ÅREN I BAJEN

① Som given etta kommer söndagen den 21 oktober 2001. Det var helt sjukt och en häftig känsla att vinna Allsvenskan.

② Sista matchen hösten 1999 när vi var tvungna att besegra Trelleborg för att klara oss kvar i Allsvenskan, vilket vi också gjorde med 4-0.

③ Även här blir det en sista match på hösten. Örebro borta 1998. Vinst med 1-0 och jag gjorde målet. Kallt var det och underlaget fruktansvärt. Vi spelade i gypadojor och jag trängde ner mina fötter med storlek 43 i dåvarande naprapaten Peter Wahlboms med storlek 40. Sanslöst.

④ Enköping hemma september 2003. Efter bland annat ett hat-trick från mig vann vi med 7-0. Trycket på läktarna var enormt.

⑤ Sundsvall borta i sista omgången 2001. Det var härligt att spela och veta att man efter slutsignalen skulle lyfta pokalen mot himlen. Jag tror att det är den enda matchen som har känts helt okej att förlora.

- När jag var liten och började med fotboll var målet att en gång kunna försörja mig på det, och när jag väl var där blev det naturliga målet att vinna något. 2001 var jag som bekant framme vid det målet. Den känslan var oerhört skön och det är få förunnat att kunna kalla sig svensk mästare.

När jag intervjuade dig sommaren 2002 hade du svårt att se vad du skulle syssla med om du hade ett "vanlig" jobb eftersom fotbollen varit, och är, ditt arbete. Tänker och känner du annorlunda idag?

- Inte egentligen. Jag har inget drömjobb direkt och det kan mycket väl bli så att jag halkar in på ett bananskal till något som visar sig passa mig perfekt.

Vad är viktigt för dig som människa?

- Ärlighet. Det finns inget jag värdesätter högre. Om du bara visste hur många som finns där när du har framgång, och som sen när det vänder lyser med sin frånvaro.

Rekommendera en bok och en film till Hammarbyitens läsare.

- Kul! Boken blir "Pojken som kallades det" av Dave Pelzer. Den bör man läsa för att få distans till livet och inse att man har det bra. Filmen blir "Dum & Dummare" med Jim Carrey i huvudrollen. Jag har sett den minst 20 gånger och det är världens roligaste film.

ERIK DAHLBERG

FAKTA: MICKE ANDERSSONS DRÖMELVA

Micke Anderssons drömelva med Hammarbyspelare inklusive honom själv.

- Det blir en 4-3-3 uppställning med bara centrala mittfältare!

Lasse Eriksson

Suleyman Sleyman Petur Marteinsson Max von Schlebrügge Mikael Hellström

Fredrik Winsnes Mikael Andersson Karl-Oskar Fjörtoft

Pablo Pinoñes Arce Peter Markstedt Andreas Hermansson